

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jncipit pectorale dominice passionis siue diuini amoris.
Quia salus vita [et] rede[m]ptio generis humani i[n]
passione d[omi]ni co[n]sistit ...**

[Aalst oder Antwerpen], 1486

Secundum principale. Prestat nu[n]c de secu[n]do pri[n]cipali inquirere
[et] o[mn]es a[n]i[m]e vires ad ipsum quoquomodo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-30803

sed ad tui o perdite hō redēptionē: t ob tue salutis iuentionē:
t omniū que in celis t que in terris sūt optabile pacificationē.
Plantabo igitur lignū istud in locū honoris: madefaciendo ir
rigādoq; ipm irriguo mei sanguinis: vt ex hoc cliquet salus to
tius humani generis. **S**ic enī ē volūtas sumi patris: t sic exigit
obediētia t humilis subieccio vnigeniti filij eius: vt sic resplen
deat copiosā qd̄ hoīes redēptio: t apud deū optata benedictio
nis cōfirmatio. **E**cce o aia mea: filij dei pro salute tua conatu:
obsecro te per ipsum eūdem dei filiū hucusq; i passione multa
rū: vt òni tēpore cures sibi offerre sacrificiū gratiū: alias enī sue
passionis amarissime in te nō senties fructū optatiū. **O**mnes iā
aīe mec vires colliganſ in vnu: quatenus p̄io mēbro vtcunq;
iam licet sobrie discussio tanto ad secundi prosecutionē ferar ar
dentius: q̄to in ipso diuina fore constat sacramenta velata pro
fusius. **F**t hec dc. primo principali sufficient aliqualiter mibi t
ceteris mecum a foris adhuc pulsantibus.

Secundum principale.

Restat nūc de secūdo pri
cipali inquirere t oes aie vires ad ipsum quoquomo
do nō pfunctorie neḡ discursive: s̄z amorose t studio
se: q̄uis no curiose declarandū colligere. **V**irtus enī dei opera
tur in illo. **A**ps népe Jesus qui quasi mirre fasciculus: cōmora
tur inter vbera sponse sue: aīe scilicet deuote t fidelis deuenit
ad sue passionis locū cū multititudine populoꝝ: nō sine strepitū
ingenti vociferantium t tumultuantiuꝝ exprobrantiūq;: iuxta
psalmiste verbū **P**salmo.68. **F**actus sum inquit illis in parabo
lā: aduersum me loquebant̄ qui sedebant in porta: t in me psal
lebant qui bibebat vinū: ego vero orationē meā ad te domine:
tēpus beneplaciti deus. **E**cce o aia mea: loquētes: sedētes: psal
lentes t vinum bibentes tempus beneplacituꝝ scilicet deo ad
redēptionē omniū nō cognoscētes nec p̄ sc̄quēs gratias debi
bitas referentes: dei filiū ad locuꝝ passionis psequētes t mīme
donec opere cōplicat̄ quod corde cōceperat aīoꝝ firmauerant;
videre potes quiescere v̄l desistere. **U**nde tibi nō dispiceat diu
tius opus salutis inspicere ruminare t p̄tractare: quale quoq;

genus paciat mortis: attentius considerare Id ipsū enī ē secūdū
principale quod elicimus ex nostro themate: ybi posiqz egressus
ē de vrbe: sequitur. Extendam palmas meas ad dñm Verbum
nēpe extēsionis satis inuit genus passiōis: in quo notaſ suppli
tiū crucis. Tale nācqz suppliū pius & amorosus Iesu elegit:
eo qz illud ignominiosissimū: acerbissimū: t diuturnissimū fore
precognouit Vnde ignominiosissimū fuit nudo corpore extēdi:
loco tā abhominabili dāpnatorū occidi: corā tātā populi multi
ludine crucifigi: in tā solepni festo vilissime cōfundi: t cū uniqz
deputari. A mplectere dignāter & libēter o aīq cōfusionē mūdi
pro honore dei: qr nō preualebis reddere vnu pro mille: si vide
as quid ignominie pertulit qui oīa ex nibilo ad sui laudez ma
gnifice fecit. Præterea hcc passio acerbissima secūdum sanctuz
bonauenturā doctorē scrappicū i tertio suo scripto distictiōe
i6. fuit si illa cōsideretur que dolorē passionis acerbiorē reddūt:
que sunt tria videlicet. **A**usa passionis. **P**aciendi modus. **C**ō
ditio patientis o si quis causam desiderat quid aliud nisi dolo
ris afflictionem magnam inueniet. Non enim paciebatur
pro culpa propria: sed pro aliena: nō pro amicis trī: sed & pro ini
micis: t pro hys quos videbat vitio ingratitudinis subiectos
& subiciendos. Deniqz o aīa mea noli estimare verū esse quorū
dā dictū qui ayūt patientē pro suis pprhs peccatis magis affli
gi: qz pro alienis: qr ille ex cōscientia peccatorum teste alberto
magno in tertio distinctione eadem plus indignatur sibi et
magis spernit vitā inocens aut nihil inuenit in vita quare eam
debet spernere. **N**ō grauis igif & acerba fuit o dñe Iesu passio
tua: cū in tc nibil fuit vnde vitā tuā odire posses: qr sancta & ab
dī labe prorsus aliena: a te & a cunctis recte sapientibus est nō
ūmerito censenda. **C** Si vero modus cōsideretur paciendi: fuit
i eo passio doloris inqt sāct⁹ bonaūtura vbi supra acerbior: tū
propter generalitatē: qr in oībus membris affligebat: tum etiā
ppter cotinuitatē: qr suspensiū eius continuabat: t clavi adeo
affligeabant pendenteū sicut affixerunt quando manus eius &
pedes confodiebantur in quibus erat maxima afflictio ppter
neruos & musculas ibidem concurrentes: in quibus precipue
vaget sensus: immo cōcedo qz clavis ferreus multo plus afflix
it xp̄istum: qm ignis laurentium. Ex hys etiam patet eius pas
sionem esse diuturnam. **C** Si vero consideretur qualitas siue
conditio patientis: maxima erat afflictio propter maximam
complexionis equalitatem: et propter sensus viuacitatem:

Unde q̄ nullus potuit ei equari: nec nobilitate complexionis:
nec in viuacitate sensus: dolor illius oīm dolor fuit acutissim⁹
Unde trenoꝝ primo dī. **O** vos ònes qui transitis per viam at
tēdite ⁊ videte si ē dolor similis sicut dolor meus. **U**nd̄ gratias
quātas possumus ⁊ supra q̄; possumus referamus si quo modo
donetur nobis vt tam grauiter pacienti cōpatiamur. **V**eç sanc
tus Bonaventura vbi supra **D**ia igitur interiora m̄ca cōuertan
tur ad deū viuuū: videndo cōpassiuie genus mortis sue horredū:
angelis stupendū: hominibus reuerendū. **A**d hoc enī ad calua
rie locū venit: vt paciatur dñs angelorū: rex celoꝝ: creator om
nium tam superoꝝ: tam terrestriū: q̄; inferoꝝ: **S**peculetur igit̄
mens pia ⁊ deuota pro huiusmodi explanatione etiā quatuor
principalia: ex quibus vltierius sacra redundabant mysterio
rum flumina: totam dei ciuitatem sufficienter irrigat̄: scilic̄
Ipsius atrocissimam cruefixionem. **C**rucifixi i altum erectio
nem vel suspensionem. **S**uspensi multiplicem exprobationē.
Exprobriati dolorosissimā expirationem. **C**ui dignatus est
pati pro me dignet illustrare domum m̄c̄tis m̄c̄: vt lenarrē
⁊ pronunciare queam quāta fecit dominus nobis: ⁊ q̄; magna
in passione sua sancta ac amorosa: licet non minus dolorosa.
Aperiatur queso domine my cor meū vt rosa: infundantur ro
ro tuo diuino omnia precordia mea: humectetur obsecro visce
ra mea: stilleut labia mea caritatem ⁊ passionem: tuam vt i tor
culari ecclesie tue sancte exprimaf a te botro dulcissimo: vinū:
oleū: ⁊ balsamū super effluentis gratie tue. **C**upio nempe pri
mo iuxta proposita o domine Jesu in tue passionis prosecutiōe
operam dare ad videndum quomodo affixus sis crucis lignoꝝ:
⁊ mirari non sufficio de tuo ingenti supplicio: vtinam cōfossus
passionis telo: ⁊ transuerberatus caritatis tue iaculo: gratus ti
bi inueniar domino deo m̄co. **V**ideo ergo quo ad ipsam cru
cifixionē. **P**rimo tui sacratissimi corporis denudationem. **S**e
cundo amaram! potionem. **T**ertio diram corporis extensionēz.
Quarto extensi penalem cōfissionem. **C**uo ad primuz o aia
deuota contēplare nō pigeat q̄uo p̄fissimus dñs Jesus cū venis
set ad montē caluarie valde fatigatus ⁊ vere lassius: nullam eē
requiez sibi prestitā ab illis ribaldis: sed vento ⁊ frigori obpro
brioꝝ eum exponentes: ⁊ ludibrio ipsius animum replētes al
lis intonabant vocibus: currētes festināter ad preparationem
eorum que crucifixio ipsa requirebat: remoti quoq; multum a
compassione: imo in nullo sibi cōpacientes omni miseratione

postposita vestibus suis penalissime eum spoliamerunt. In qua
exspoliatio renouate sunt vulnerum fracture: eo quod sanguis con-
gelatus erat vesti intrinsece. Et quoniam erant inhumaniter tra-
bentes ac violenter tractantes eum: rupta sunt de novo vlna-
re non sine dolore et cordiali ac corporali pressura: sicut rumia
re quis potest devotione sincera et mente pura. Exclama igitur
o anima mea cum mellifluo Bernardo. et dic animo opassiuo. Deu-
bci qui vestiuit celum diuersis luminibus: suis exiuntur vestibus
Addo quoque cum suspiriis. Qui operit celum nubibus: et qui fecerunt
dat terram ymbribus multisque replet fructibus. Qui dat escas
esurientibus: cui cura est de omnibus: en spoliatur vestibus ac
rigatur sanguinis proprii stillicidys. Hunc suis in doloribus
non suffragatur aliquis. Non iuuat hunc apostolus. Non defendit discipulus.
Non euangelista inclitus: qui iam de fonte pec-
toris potauit riuos nectaris euangelici fluminis. Viderunt cuncti
angustiam anime ipsius esse vehementem: et ad omnia se pa-
cientissimum exhibentem: nec tamen bestiale mutantur
vesani mentem. Unde sequitur secundo quod amaram potionem
ei presentauerunt. Omnia nempe ipsius interiora amaricare vo-
lentes et suam amaritudinem ostendentes: vinum myrratum
seu felle mixtum ori eius mellifluo propinauerunt. Dicit enim
Nycolaus de lyra super psalmo sexagesimo octauo in verbo.
Et in me psallebant qui bibebant vinum: scriptum esse in quo
dam libello hebrayco qui intitulatur condempnatus iudicio:
quod propter verbum Salomonis Proverbiorum trigesimo pri-
mo Date siceram id est potum inebriatum: merentibus: et vi-
num his qui amaro sunt animo: sapientes iudeorum ordina-
uerunt: quod condempnatis ad mortem daretur plenus cyphus
de vino forti: ut magis hylariter sustinerent mortem. Quia pro-
pter deuote mulieres dederunt de optimo vino ex compas-
sione ut morituri exinde refocillarentur: sed illi ribaldi totum ebi-
berant: et de felleo seu myrrato vino infuderant: quod ipsi ama-
ricati morituris propinabant. Ut prophetatum erat Amos se-
cundo capitulo. Vinum dampnatorum bibebant Denique habens
o anima mea: quod cum Christus Jesus gustasset de felleo hoc
potu seu myrrato: noluit bibere. Et secundum Marcum non
accepit: quod in idem redit. Modicum enim accipiens gustan-
do ut impleret quod scriptum est. Et dederunt in escam meam
feli. Psalmo sexagesimo octauo. Modicum illud prouibilo
reputatur. Secundo physicorum. Ideo sanctus Marcus dicit

Non accepit Supple ad perfecte bibendū propter duo: scilicet.
¶ Propter fellec iniquitatis abominationem. Nam mellifluo
ori suo & animo non poterant placere tam amaricati homines
affictio afflictionem multiplicantes. ¶ Secundo propter celerē
eius resurrectionem Quia secundum beatum Gregorium mor
tis amaritudinem quam gustaturus erat significabat conuer
tendam cito in dulcedinem propter resurrectionis eius accele
rationem Quid propinabit ei fidelis deuotio mentis: Utique la
chrimas compunctiōis: opera caritatis absq; amurca sive com
mixtione alicuius criminis: elemosinas miserationis: castiga
tionē corporis: mortificationem iteroris & exterioris hoīs: exē
plum sancte conuersationis Huiuscemodi nempe refocillatur
p̄fissimus Jesus in doloribus suis. By vinum propinan̄t opti
mum. In hys delectatur qui cupit esse cum filiis hominum.
Scindamus corda nostra: aperiantur precordia vñlerentur
pectorā: vt lingua sua melliflua percipiat fluenta hec viuida su
per mel & fauum altissimo dulciora O quot reperiuntur miseri
qui more iudeorum amaricare non verentur dominum: utique
homines sine affectione: homines in contentionē in diuisione
absq; miseratione: voluptati inseruientes: vanitati operam dā
tes: plerosq; scandalizantes. Fellei sunt amaricati: sunt quotq;
huiusmodi sunt. ¶ Hos igitur dimittamus: & ad tertū prosecu
tionem animū conuertamus: videlicet ad diram corporis
Xristi extensioñē. Nudato igitur domino ac vt prediximus
potato: deuenit ad lectulum suum: crucis scilicet lignum: quod
secundum communiorem opinionem iacebat in terra. Quod
videns p̄fissimus Jesus genuflexus in oratione: oculis more so
lito in celuz leuatis: hec vel huiuscemodi ruminabat totis pre
cordiorum medullis. Suscipe om̄ my sancte pater omnipotens
& eterne deus me vnigenitum dilectum filium tuum in inma
culatum sacrificium pro salute omnium salvandorum. Triginta
tribus annis in carne degens: hunc crucis lectulum quesui
cōcupiū & p voto optimi mori appetēs pro salute toti generi
humani. Non offero om̄ my pater sacrificia legalia hyrcorum ag
norum & taurorum: sed me quem diligis quem scis & quem ap
precial tuum vnigenitum. Tandem reuerberatis oculis suis
in crucem: sicut sponsus sponsam amplexatus est eam: et toto
prostratus corpore manus & pedes extendit promptissime. Im

per vero carnifices secundum quosdam tripharie se diuidentes
ad cumulum penarum velud canes rabidi: ac rapaces lupi: ag-
num illum terrenum lacerare: sanguinemque ipsius fundere
gestierunt. **V**el secundum alios primo manus: deinde pedes
extendendo confoderunt in protelationem penaruz. **Q**uem ve-
ro modum seruauerint an primum vel secundum nonit ille qui
probauit in extensione. **I**magine o homo foramina prius in
ligno facta fuisse: sed quia brachia et pedes non poterant illa fo-
ramina attingere: idcirco funibus corpori lacerato appositis:
in tantum manus et pedes traxerunt: quod manus et pedes violen-
tia atroci foraminibus iuxterunt: tam dire et crudeliter: quod om-
nes iuncture ossium ipsius dinumerari potuerunt. **H**icque imple-
tum est psalmiste verbum: **P**salmo vigesimo primo. **F**oderunt
manus meas et pedes meos: dinumerauerunt omnia ossa mea.
Super quo dicit **N**icolaus de lyra **D**inumerauerunt **I**dest di-
numerare potuerunt. **A**d cuius intellectum dicit. **S**ciendum
quod quando aliquis affigebatur cruci: prius accipiebatur men-
sura corporis sui a manu in manum secundum latitudinem: et
a spatulis usque ad pedes secundum longitudinem: ut in ligno
crucis fierent foramina per que clavi possent facilius transire:
et sic factum fuit de **E**pristo. **Q**uando autem una manus fuit
perforata et affixa: humores cucurrerunt ad illum locum: quia
naturaliter currunt ad locum lesum: et sic nerui fuerunt retrac-
ti ad illam partem: et ideo ad hoc quod alia manus reduceretur ad
locum foraminis in ligno facti: oportuit eam trahi violenter
cum cordis. **E**t idem intelligendum est de pedibus propter le-
sionem factam in partibus superioribus: propter quod ex tali
violentia et corporis extensione apparebant ossium iuncture: co-
quod **E**pristus nudus fuit crucifixus: et sic poterant ossa eius dinu-
merare. **H**ec **N**icolaus de lyra ubi supra. **E**x his colligo non
in merito quod manus **E**pristi prius fuere confosse: deinde pedes
licet precipitare in sententiando recusem. **B**ed fidelis domini
famulus perpendens sic dominum maiestatis extendi in mo-
dum pellis: pie motus ac commotus tria potest reuoluere: et
cum omni deuotione immorando pertractare.
Quorum primum est quid significat huiusmodi extensio: et pre-
sertim cur pati voluit in ligno.
Secundum que in eo fuit tante passionis ratio.

Tertium an etiam sensibilis doloris in ipso sit perceptio. Quo ad primum duo sunt respondenda. Primum est q̄ secundum Augustinum ideo extendit brachia ac totum in cruce corpus: ad innuendum se paratum in amplexus peccatorum. Logitare igitur possumus qm libenter ascendit: et quanto amore pro nobis pati voluit: quātaq; voluntatis promptitudine omni cū obedientia et reuerentia nobis subuenire complacuit Dic ergo ci o homo dei O stupor O pietatis abyssus O pelagus intensi et diuini amoris O ingens flamma et incendium caritatis. Ex hac igitur extensione morali ducimur informatione videlicet omnia membra nostra extendenda in obsequium xpisthi dicentes cum psalmista Omnia ossa mea dicent Domine quis simil tibi. Utinam omnes tam seduli et tam deuoti: tam voluntary ac beniuoli inueniamur in diuinis laudibus: q̄ vices repende re quoquomodo possemus: tñ non condignas saltez humiles gratiarum actionis. Secundum desuper est respondendum cur scilicet in ligno: et pregnans adest in foribus rationuz multitudo Sanctus enī Thomas in tertia parte. q. 46. articulo. 4. ostendit qm plurimis rationibus id esse cōuenientissimum Quārum vna quā credo non esse minimam est: q̄ Xristus domini accepit omnia que pertinent ad vitam rectam et exemplū virtutis. Ad vitam autem rectam pertinet non timere ea que non sunt timenda. Sunt autem quidam homines qui quāuis non timeant mortem: genus tamen mortis horrescunt. Et ideo ut Xristum ymitarentur et nullum genus mortis horrerem⁹. Xristus dignatus est in cruce mori: quo mortis genere nihil constat execrabilius fore Preterea nouerit omnis fidelis et vere catholicus secundum eundem ubi supra q̄ per hoc genus mortis diuersarum virtutum perfectio designatur in Xristo. Unde Augustinus in libro de gratia veteris et noui testamēti ait. Non frustra tale genus mortis elegit Xristus: vt latitudinis: altitudinis: longitudinis et profunditatis magister existeret. De quibus vas electionis Paulus ad ephesios tertio loquitur. Quod quidem verbum beatus Augustinus ibidem expōnit litteraliter et spiritualiter Ut verbi gratia. Latitudo ait sit in eo ligno quod trāsuersum desuper figitur: et hoc ad bona opera pertinent quia ibi eytenduntur manus. Longitudo vero crncis sit in eo quod ab ipso ligno transuerso usq; ad terraz conspicuum et manifestum est: ibi quodammodo statutus persitetur vel perseueratur: quod longanimitati attribuitur. Altitudi-

tudo vero crucis est in ea ligni parte que ab illa que transuer-
sa figitur versus sursum relinquitur: quod est ad caput cruci
fixi: quia bene sperantium superna expectatio est. ¶ Profundi-
tas vero crucis est totum illud quod de ligno crucis fixum in
terra collocatur: quod significat profunditatem gratuite gratie.
Hec Augustinus. Ad hec o anima mea oportet et expedit
anhelare t crucis formam in te coneris gestare: ut salutis auc-
tori valeas salubriter appropinquare. Preterea dicit Iohannes
andree super verbo cruci in clementinis de summa trinitate t
fide catholica: q inter alias fuit quadruplex causa quare Epri-
stus cruci morte elegerit. ¶ Prima est vt i illa pendens in aere
se inter deum t hominem mediatorem ostenderet: vt notatur
prima ad thymotheum secundo capitulo. Et decima distincti-
one capitulo Quoniam. ¶ Secunda est vt dampna que obue-
nerant per lignum primis parentibus vetitum: per lignuz cru-
cis restauraret. ¶ Tertia est vt dyabolum qui per lignum vin-
cebat: per lignum superaret. Que duo Gregorius exprimit in
prefatione de sancta cruce dicens. Qui salutem humani gene-
ris in ligno crucis constitisti vt vnde mors oriebatur: inde
vita resurgeret. Et qui in ligno vincet in ligno quoq; vince-
retur: per Christum dominum nostrum. Unde de reliquijs et
veneratione sanctorum capitulo Si dominum. Lecidit homo
per cibum ligni mortiferi: relevatus est homo per cibum lig-
ni vitalis. In illo quippe pependit esca mortis: in isto vite ali-
mentum. Illius esis meruit lesionem: istius gustus intulit sa-
nitatem etcetera. Et sequitur Vnde quia vnde vulnus est ortu:
prodit t medela. Et vnde mors subi: id est vita euenit. Nec ibi
¶ Quarta est vt euidenter ostenderet pro quibus restaurandis
paciebatur scilicet.

Pro superis angelorum ruinis replendis

Pro iustis de limbo educendis

Pro amicis colligendis t adunandis.

Pro inimicis reconciliandis

Primum designatur per brachium crucis superius.

Secundum per inferius.

Tertium per dexterum.

Quartum per sinistrum.

¶ Ecce fidelis anima cur salvator in ligno voluit extendi t pa-
ti. Digneris igitur sibi compati ipsumq; amplecti : tante pas-
sionis rationem ab eodem ylterius perscrutari: dicens illud

melliflui Bernardi verbum sibi. ¶ Quid inquiens commisisti
dulcissime puer: Que tua noxa: que tue causa dampnationis.
Ego inquit idem certe suz causa tui doloris. Quod perpetrauit
seuus soluit dominus. Quod cōmisit iniustus soluit iustus. O
nate domini quo tua descendit humilitas qui factus es obedi
ens pro me deo patri: pro me vtiqz saluando ex caritate n̄ mea
sed tua. Accipe igitur o homo passionis Christi causam esse di
lectionem t̄ caritatem. Si vis recōpensare caritati: dilige euz
qui te prior dilexit. Dilectus nempe es: t̄ dilectione redemp
tus es. Dilectione sincera mera et vera vicem rependens: t̄
quantūcunqz dilexeris: etiam si te ruperis non apprehendes si
cūt cōprehensus es. Cordulis t̄ funibus tractus t̄ expansus est
dominus: vt te apprehenderet etia latenter in vltimis terre
finibus. Leua o homo oculos in directuz t̄ vide ybi dominus
prostratus est: ybi t̄ expansus est. ¶ Nam nec idipsum suffecit
sibi: quia tertio super hys omnibus atrocissime t̄ penalissime
confosilius est: clavis ferreis perforatus est: manib⁹ et pedi
bus dire vlnneratus est. O pie domine. O mitissime Iesu Christe
quid erat doloris: quid penalitatis: quid hororis in per
cussione malleorum: in contusione t̄ laceratione sacratissimo
rum membrorum tuorum: Quis mihi tribuat vel modicum
quid haurire devotionis in sacri corporis tui laceratione cru
deli: Estimo non fuisse venam i toto tuo sacratissimo corpore
a pena alienam. Nempe quamvis multum t̄ vehementer fre
mebant malleando: lacerando: perforando: vuluerando: an
tu mitissime misericordissime t̄ mansuetissime agne cessabas
amat⁹: Audeo dicere sine cuiuscunqz offensa: q̄ adhuc super
eminebat ineffabiliter: immo t̄ incomprehensibiliter dilectio
tua. Utinam digneris p̄ssime configere timore tuo filiali
carnes meas: a iudicis enim tuis timeo. ¶ Iuditium illud
plenum equitate quod timeo. Iuditium vero istud quo quate
ris: quo laceraris: quo manibus t̄ pedibus dilaniaris plenum
furore absqz omni quantum ex hominibus est miseratione.
An placet iam ruminare illud quod proposuimus quod premi
simus cuius decisionem hucusqz distulimus: qn in te etia fure
rit sensibilis doloris perceptio. Nosset hic ruda mens obicere:
q̄ natura agens prestantior sit patente: sed natura assumpta
prestantior est omni alio: ergo yideri posset in te nullius dolo

ris fuisse perceptio. Sed deuota mens rude menti verbo siue
responso innitatur doctoris seraphici dicto videlicet Bonauen
ture sancti in tertio suo scripto distinctione decimal septima
eius ex animo satis faciendo respondeat non esse scilicet necessa
rium: quod hoc simpliciter intelligatur esse verum: sed secun
dum aliquam saltem conditionem utpote quia lapis ledat pe
dem: non oportet lapidem nobiliorem esse pede: sed sufficit eius
excedere in aliqua saltem conditione videlicet in duritia et soli
ditate et sic est in proposito. Quamuis enim clavius ferreus non
esset nobilio carnis Christi: erat tamen durior et solidior. Unde
non mirum si ex tali conditione carni Christi que vulneraba
tur potuit dolor sensibilis aduenire. Unde sanctus David in
peasona Christi Psalmi vigesimoprimo inquit. Factum est
cor meum tanquam cera liquecens. Super quo verbo dicitur
Nycolaus de lyra. Sicut enim a calore ignis cera resoluitur:
sic cor humanum in quantum est sensitum partis organum hor
rore terribilis imminentis: et hoc fuit in Christo: non tamen in
eo aliquid inordinatum. Ratio enim deliberativa aliter miti
gat seu minuit dolorem interiore anime: et aliter dolorem sen
sibilem in carne. Quia primum dolorem mitigat in quantum
potuit ibi modum virtutis: ita quod non transgreditur limites re
cte rationis et hoc maxime fuit in Christo. Secundum autem
dolorum non mitigat seu diminuit directe: quod non obedit pri
mitu tam indirecte per quandam redundantiam vir
tutis anime ad corpus et hoc non fuit in Christo. Quia sicut di
cit Damascenus ordinatione divina factum est ut quelibet per
faceret id quod erat sibi proprium: ut sic dolor sensibilis in Christo
esset maximus et maxime meritorius in quantum a ratione
deliberativa erat maxime acceptus propter salutem humani
generis. Unde ad exprimentum magnitudinem huius dolo
ris sensibilis inquit. Aruit tanquam testa virtus mea. Quia
humor existens in corpore Christi fuit quasi exhaustus per su
dorem sanguineum et per extractionem sanguinis in flagella
tione: in coronatione: manuum et pedum cofixione. Et ut ple
nius innotescat nobis suum sensibilem hunc dolorem ait ideo
propheta. Conturbata sunt omnia ossa mea. Quia scilicet
deficiente sanguine deficit virtus ossium. Nec Nycolaus

de lyra. Ex his o anima mea habes apertissime responsum: an habuit Christus dominus sensibilis doloris in corpore suo experimentum: quia audisti maximum in eo fuisse dolorem illum. Quid obest nunc q̄ amorem sanctum posset quoniammodo excludere? Quid yltra debuit pati ad emollitionem duritiae tue: quid pro tui cordis aridi humectatione et floritione? Si nō compateris vitam non habebis Quam vitam? Utique eternam: quam promeruit tibi per passionem suam maximam et benedictam. Si vis benedictione frui: compatere o anima mea unigenito filio dei. Compateret ex intimis illi: cuius nulla pars corporis expers fuit a doloribus: quatenus nullus electorum a tanto fructu inneniretur alienus. Caut etiam o christiane ne et tu inueniaris fabricare clausos in manibus et pedibus eius quibus atrociter vulneretur. Queris quis tam insolens: quis ve tam demēs qui opus hoc tam iniquum et tam horribile facere non abhorreat? Accipe dignanter: et scito indubitanter: sed caue premeditante. Omnis nempe qui seminat inter fratres discordiam hic est ille qui preparat unde clavi fabricetur materiam. O dulicia cordis humani. Scito preter hec omnia: q̄ manus domini clavis vulnerat: qui de bonis a deo sibi collatis elemosinas prestare vel largiri recusat. Cedes quoque ipsius perforare minime formidat: q̄ theatra siue spectacula: tabernacula: et lupanaria plusquam ecclesiastis vel loca sacra et deo dicata visitare festinat. Est timo preterea neminem fore tante vesanie tantaque demencie: quin poterit pensare voces in confuso fuisse emissas in tempore malleationis et confessionis huiusmodi penalitatis: gemitus quoque et singultus: vagitus ac lachrimas ab amicis christi: et si per paucis: tamen aliquibus: in quibus indubie plus minus omnia sustinens pacientissime: repletus fuit non modo dolore. De matre vero sua nobilissima purissima et sanctissima quid cogitet mens deuota? Quis revoluet eius angustias et molestias? Quis secum ferre potest pressuras maximas: miseriasque cordis acutas compassiones: nonnodo duras: sed et multum valituras? Utinam participium haberem amoris ipsius vehementis: particeps utique inueniri possem. passionis filii ingentis: et tam pie matris ex precordiis non mediocriter sed eminenter: sed affectanter: sed efficaciter: sed virtualiter comedolentis. Plus quam mater ad te clamo: ad tuos pedes me laetabrymis compassionis prosterno solotenus: rogans dignanter prostrato ipetrari veniam filii tui preciosissimi sanguinis guttulis

quatenus cōfossio sua penalissima in qua te scimus cōvulueratā tē cōpassam mente deuotissima: medicia salutis tē mihi tē oībus fit contra vicioꝝ incentiua efficatissima. **AMEN.**

Secundo o fidelis aīa rumi
nare tē reuoluerc habes crucifixi Jesu in altū suspen
sionē. **A**trōcissima népe crucifixione peracta: leuaue
runt ipm sic cruci affixum in altum. **I**n qua erectione colligo
dominū meū sive perpendo **P**lenū dulcore **P**lenū amore **P**le
nū cōfusionē **P**lenū pietatis dulcore. **H**abes hic etiā quatuor
rotas o aīa: vtinaz voluant̄ in te sedule cordiali ruminatiōne:
fructus enī salutis valde versatur in hys t copiose. **P**rimo
aspice dñm o aīa sancta t delicata plenuz dolore **V**alde enī do
lorosa fuit huiusmodi erectio in acra: qz crucē leuantes t forā
mina applicantes: per saltū quēdā violetū cadere fecerūt in fo
ramē ipsum. **U**nū mēbra sic dire penaliterqz extēsa: grauiter ex
collisiōe sunt quassata: eo qz ex pōderositate corporis ac ex vio
lēto motu eleuatiōis t resiliōis pfluxerūt ex renouatis wlnē
ribus t cōfractis manibus t pedibus riui sacratissimi t precio
si sanguinis. **E**cce fōtes saluatoris: haurite dcuoti: lauamini: de
albamini: aspergimini. **E**cce magnas rupturas: grossas scissi
ras: patulas fracturas **L**egite scripturas has ostēdentes idubie
salutiferas aperturas. **C**opiosa inquit dauid sanctus apud eū
redēptio. **V**ere copiosa: cu irrorari possit t valeat iā oīs creatu
ra. **I**n nouē hūana saltē natura: cu tanta patis dñs i assumpta
natura. **D**icat sibi iā in altū leuato: nostra stimulata in altum le
uato: nostra stimulata ex hys deuotio. **O**pissime dñe Jesu i al
tū cur passus es eleuari? **N**ū satis fuit tā seuā membroꝝ tuorū
extensio: tā dira t atrox crucifixio: quin adhuc superaddat tā
penalis lacerati corporis in altū suspensio. **Q**uid sibi wlt ista pe
narū aggrauatio in te generoso: in te famoso: in te sanguineo:
in te rubicundo: in te ex milibꝝ electo: **A**udi o anima t auscul
ta diligenter percipies enī mirabilia condecenter: si aurēm ac
commodaueris nōmodo libenter sed t pacienter. **T**ūt nem
pe tres rationes quare in altum. **M**īna est secundum beatum
Augustium: vt scilicet ipsius aeris natura a demonibꝝ t in
fectione vel peccatorum fecibus mundaretur. **A**lia secundum
Theophilum: vt qui terram sanctificauerat ambulando in ea
ipse aerem sanctificaret pendendo in ipso. **T**ertia secundum